

Kærlighedslykke og af hele den nye Verden, som Anders Jørgens Hjem og Stald og Mark og Kvæg havde aabnet for ham, at han kun halvt opfattede, hvad der ellers foregik omkring ham.

Endelig havde han ogsaa sine egne Fremtidsplaner at sysle med; og for disse glemte han ofte ganske Nuets Strid. Han var fast besluttet paa at gifte sig, saasnart Forholdene paa nogen Maade tillod det. For sin Mødrenearv, der beløb sig til nogle tusind Kroner, vilde han købe sig en lille Bondeejendom et eller andet Sted i Sognet og for Fremtiden udelukkende ernære sig som Jordbruger. For den Gærning, han mulig kunde komme til at øve i Menigheden som Præst og Lærer, vilde han ikke modtage noget Vederlag. Han vilde leve som fri og uafhængig Mand paa sin Gaard og i et og alt dele Liv og Kaar med sine Venner. Han mente i Løbet af et halvt Aars Tid at kunne bringe sine Kundskaaber i Landvæsen saa vidt, at han — med Hansine ved sin Side og forøvrigt med gode Venners Bistand — uden stor Risiko kunde overtage Styret af en lille Ejendom paa en halv Snes Tønder Land med en Hest, et Par Køer og et Par Faar; til mere vilde hans Midler nemlig ikke kunne strække. Han var allerede begyndt at gaa i Lære hos sin Svigerfader og havde — syntes han selv — i de faa Dage gjort gode Fremskridt. Han havde sat sig ind i Jordens Behandlingsmaade, kunde næsten køre et Par Heste, spænde baade for Vogn og Plov og fodre Kvæget.

Ude i Skibberup Egede laa der en lille Ejendom, som for Tiden var tilfals, — den havde han allerede tænkt paa. Det var et lille Boelssted, der laa i idylliske Omgivelser paa Bunden af en grøn Dal umiddelbart ved Fjorden. Bygningerne var lidt smaa og affældige; men til Gengæld var der en ualmindelig stor og smuk Have omkring Huset, og op ad Muren paa bægge Sider af Forstuedøren voksede Stokroser og Gedeblad. En Aften havde han omtalt Stedet for Hansine, som fore-